

UCHWAŁA Z DNIA 28 LISTOPADA 2002 R.

SNO 44/02

Przewodniczący: sędzia SN Piotr Hofmański (sprawozdawca).

Sędziowie SN: Elżbieta Skowrońska-Bocian, Maria Tyszel.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w Warszawie z udziałem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Apelacyjnego sędziego Sądu Apelacyjnego w sprawie sędziego Sądu Okręgowego po rozpoznaniu zażalenia obwinionej od uchwały Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 2 września 2002 r., sygn. akt (...) w przedmiocie zawieszenia sędziego Sądu Okręgowego w czynnościach służbowych i obniżenia wynagrodzenia, podjętą na podstawie art. 129 § 1 i 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o Urzędzie Sądów Powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.)

u c h w a l i ł :

zaskarżoną uchwałę utrzymać w mocy.

U z a s a d n i e n i e

Uchwałą z dnia 2 września 2002 r., sygn. akt (...) Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny zawiesił w czynnościach służbowych sędziego Sądu Okręgowego i obniżył wysokość jej wynagrodzenia o 30%.

Uchwała powyższa została zaskarżona przez obwinioną. W zażaleniu podniesiony został zarzut obrazy prawa procesowego, to jest art. 115 § 3 u.s.p. polegającej na rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu Sądu Apelacyjnego pod

nieobecność obwinionej pomimo należytego usprawiedliwienia niestawiennictwa.

Rozpoznając zażalenia Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i nie może być uwzględnione. Zgodnie z art. 115 § 3 u.s.p. nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy. *A contrario* z przepisu tego wynika, że sprawa nie może być rozpoznana pod nieobecność obwinionego lub jego obrońcy, jeżeli należycie usprawiedliwią niestawiennictwo. Kwestią, do której musi się więc odnieść w niniejszej sprawie Sąd Najwyższy jest jedynie to, czy obwiniona, pod której nieobecność rozpoznał sprawę Sąd Apelacyjny w dniu 2 września 2002 r., należycie usprawiedliwiła swoją nieobecność.

Zawiadomienie o terminie posiedzenia Sądu Apelacyjnego zostało obwinionej doręczone w dniu 7 sierpnia 2002 r. (doręczenie zastępcze). W dniu 30 sierpnia 2002 r. do Sądu Apelacyjnego wpłynęło pismo zawierające wniosek obwinionej o przełożenie posiedzenia na inny dzień z powodu jej stanu zdrowia. Do wniosku doręczona została kserokopia zwolnienia lekarskiego wystawionego przez Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej, Centrum Medyczne Akademii Medycznej, potwierdzające niezdolność obwinionej do pracy w dniach od 16 sierpnia do 9 września 2002 r.

Na posiedzeniu w dniu 2 września 2002 r. Sąd Apelacyjny uznał niestawiennictwo obwinionej za nieusprawiedliwione, ponieważ sposób jego udokumentowania nią odpowiada wymogom określonym w § 2 rozporządzenia Ministrów Sprawiedliwości oraz Zdrowia z dnia 20 sierpnia 1998 r. w sprawie warunków i trybu usprawiedliwiania niestawiennictwa oskarżonych, świadków i innych uczestników procesu karnego z powodu choroby (Dz. U. Nr 111, poz. 706).

Rozpoznając sprawę pod nieobecność obwinionej Sąd Apelacyjny nie naruszył prawa procesowego. Zgodnie z art. 128 u.s.p. w sprawach nie

uregulowanych w tej ustawie stosuje się odpowiednio przepisu kodeksu postępowania karnego. Trafnie zatem Sąd Apelacyjny uznał, iż do obwinionego w postępowaniu dyscyplinarnym stosuje się odpowiednio dotyczące oskarżonego w postępowaniu karnym zasady usprawiedliwiania niestawiennictwa określone w powołanym powyżej rozporządzeniu. Zasadnie zatem przyjęto, iż przedłożone przez obwinioną zaświadczenie dokumentuje jedynie stan niezdolności do pracy, a nie – czego wymaga zarządzenie (załącznik) – niemożność stawiennictwa na wezwanie (zawiadomienie). Przedłożone zaświadczenie nie odpowiada także warunkom określonym w § 2 ust.1 pkt 1 rozporządzenia, albowiem wystawione zostało przez niepubliczny zakład opieki zdrowotnej, podczas gdy przepis ten wymaga, aby wystawił je lekarz publicznego zakładu opieki zdrowotnej.

W tym stanie rzeczy, wobec nie potwierdzenia się zarzutu podniesionego w zażaleniu, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny uchwalił jak wyżej.